

אור עליון גדור ורב היה רואה למטה במאהורי הפטל חשך דקיק אחד שגראה לו, ולא בכלל זמן, כמו שבילם לא היה מסתכל באוטו אור בכל זמן.

אשרי חלקו של משה הنبي הנאמן מה כתוב בו? (שמות) וירא מלך ה' אליו בלחפת אש מתוך הסנה. הסנה היה ודאי בתוך אותה קדשה, ונדרך בו. שchapן נרבק זה בזיה, טהור וטמא. אין טהור אלא מתוך טמא.

וסוד זה - (איוב י) מי יתן טהור מטמא. קלפה ומה עלים זה בזיה, וקלפה זו לא תזו ולא תשבר עד הזמן שבו יקומו המתים מן העפר, אז תשבר הקלפה, ואור יאיר בעולם פלי סתר מתוך המת. אשרי הארץם בעולם הזה ובעולם הבא.

ואת שני בניה. אמר רבי חייא, וכי בניה ולא בינוי של משה? אלא משום שהיא השבדלה אחריהם בלילה, קראה להם כתורה בניה ולא בניין. אמר רבי יוסי, אף על גב שנبني משה ה'י, דבר אמרת בניה וראי. רבי אלעזר אמר, הרי משה היה מזוהג במקומות אחר קדוש עליון, ולא כבודו לקרא להם בינוי. עכשו, אף על גב שנבני ה'י, משום כבוד אותו מקום שהזוהג בו, קרא لهم כאן בניה, ואחר כד קרא להם בינוי. מה הטעם? משום שאותה השעה שהגינו, היה משה מדבר בשכינה. אחר שגפרד ויצא אל חמי, או כתוב ויבא יתרו חתן משה ובינוי ואשתו וגנו.

אמר רבי שםעון, אלעזר אלעזר, אני רואה שבפרשנה הוא שאטה מתחיל את הדבר פראי, אך הפטים לא כן. וראי בשביב כבוד

גהירו זעיר דקיק בمبתר פותלא, מגו והוא סטרא אחרת. אור הבי משה, מגו נהירו עילאה רב וסגי, הוה חמץ למתא בمبתר פותלא, חד חשובא דקיק, דאתחזי ליה. ולאו בכל זמנה, כמה דבלעם לא הוה מסתכל הוא נהירו בכל זמנה.

ובאה חולקיה דמשה נביאה מהימנא, מה כתיב ביה, (שמות) וירא מלך יי' אליו בלפת אש מתוך הסנה. הסנה ודאי היה בגו והוא קדושה ואתדריך ביה. דכלא אתדריך דא ברא, טהור וטמא, לית טהור אלא מגו טמא. זרוא דא, (איוב י) מי יתן טהור מטמא. קליפה ומוחא דא ברא סלקא. ודא קליפה לא יתרדי ולא יתבר, עד זמנה דיקומון מתין מעפרא, פדין יתבר קליפה, נהירו ינהר בעולמא בלא סתימי מגו מוחא. זקאיין אינז צדיקיא בעולמא דין ובעלמא דאמ.

ואת שני בניה, אמר רבי חייא, וכי בניה ולא בינוי של משה. אלא, בגין דאייה אשמדלת אבתרייהו, בלא בלילה, קרא לון אוריה בניה, ולא בינוי. אמר רבי יוסי, אף על גב דבוני דמשה הו. מה דקשוט בניה וקאי. ר' אלעזר אמר, הא משה מזוהג בגין יקרא קידישא עלאה, ולאו יקרא דיליה באתר אחר קידישא עלאה, ולאו יקרא דיליה למקרי לון בינוי. השטא אף על גב דבוני הו, בגין יקרא דההוא אתר דאונזוהג ביה, קרא לון בניה הכא, לבר קרא לון בינוי מא טעמא, בגין דההוא שעטה דמטו, הוה משה ממיל בשכינתא. לבר דاتفاق ונפק לגבי חמוי, פדין כתיב (שמות י) ויבא יתרו חתן משה ובינוי ואשתו וגנו.

אמר ר' שםעון, אלעזר אלעזר, אנא חמינא בפרשṭא דא, דאת שاري מלאה קידקא יאות, וסיומא לאו הבי. וראי